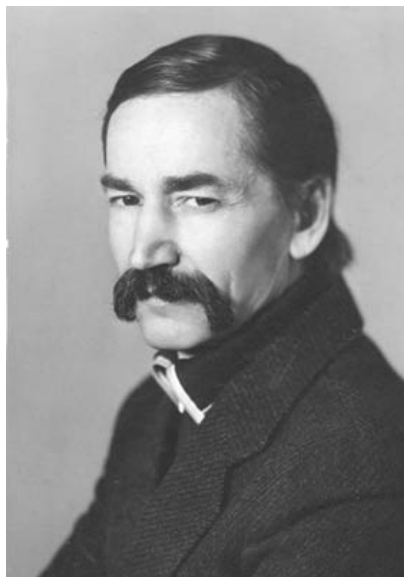

ТКАЧ Михась (Михайло Михайлович; 19. 09. 1937, с. Ленінівка Березнянського р-ну, нині Сахнівка Чернігівського р-ну Чернігівської обл.) — прозаїк, публіцист, художник. Брат [М. Ткача](#). Член НСПУ (2002). Премії імені М. Коцюбинського (2005), імені Г. Сковороди «Сад божественних пісень» (2010), імені М. Гоголя «Тріумф» (2011), імені П. Куліша (2012), імені І. Кошелівця (2014), імені О. Гончара (2016). Закінчив Ніжинський технікум механізації сільського господарства (Чернігівська обл., 1964), Московський заочний народний університет мистецтв (1965), Остерський будівельний технікум (Чернігівська обл., 1972). Працював у колгоспі (1954—63), художником у Чернігівському історичному музеї (1965—67), виконробом на будовах міста та району, інженером-проектувальником (1967—91); видав технічну книгу «Ремонт і спорудження будинків на замовлення населення». Засновник і голова літературної спілки «Чернігів» та головний редактор журналу «Літературний Чернігів» (від 1992). Фундатор і голова журі обласної літературно-мистецької премії імені Л. Глібова (від 2002). Дебютував оповіданням «Неспокій» у журналі «Вітчизна» (1973, № 10). Згодом його твори публікували в журналі «Жовтень», альманасі «Вітрила», газеті «Деснянська правда» та ін. періодичних виданнях. У творчості Т. домінує сільська тематика. Нелегка доля простої людини, закоханої в працю, її характер, особистість на

перехресті проблем усього суспільства — в центрі його оповідань і новел. Творам притаманний ліризм, образність, психологізм, ніжні пастельні тони у змалюванні природи. Історії свого роду присвятив повість «Пахне любисток і м'ята» («Літературний Чернігів», 2013, № 2). Автор книг для дітей «Святковий ранок» (Чг., 1993), «Зимові сюрпризи» (Чг., 2002; Ніжин, 2017), «Ласий ведмідь» (Ніжин, 2005), «Анюта» (Чг., 2007); культурологічних нарисів «На зламі століть» (2007), «Зерна слова» (2012); альбому власних робіт «Малярство» (2016; усі — Чернігів). Твори Т. увійшли до хрестоматій, антологій та посібників з української літератури; окремі з них перекладені англійською та російською мовами. Упорядник книги спогадів «Моє життя» емігранта П. Пришиби (Чг., 2014). Співупорядник антологій «Чернігівська Шевченкіана», «Ужинок за сорок літ» (твори письменників Чернігівщини), «Толока».

Основні твори

Сонячний полудень. К., 1979; Світле диво. К., 1987; Дике поле. Чг., 1994; Гірка ягода калини. Чг., 1996; Веселий Штанько, або Сторінки щоденника Грицька Селезня з Качківки. Чг., 1997; Ніжин, 2007; Відлуння душі. Чг., 1999; Багряні громи. Чг., 2004; Осінні акорди. Чг., 2006; Спадок. Чг., 2011; Хочеться грози. Чг., 2015; Зойк сови. Чг., 2015; У проміжках дерев. Чг., 2017; Х., 2018; Твори: В 3 т. Ніжин, 2019; Тепло забутого сонця. Чг., 2024.

Рекомендована література

1. Сапон В. З вірою в людину // Друг читача. 1980, 5 черв.;
2. Кухарук Р. Пластика світлої прози // Літературний Чернігів. 1999. № 13;
3. Дзюба С. Адвокат покалічених доль // Київ. 2001. № 5—6;
4. Кузьменко В. Світ правди й краси: До 70-річчя від дня народження М. Ткача: Літ.-крит. нарис. К., 2007;
5. Від любові до болю. Творчий портрет Михася Ткача: Літературозн. нарис, крит. ст., рецензії. Чг., 2013;
6. Михась Ткач: Біобібліогр. покажч. Чг., 2018.

[М. Г. Железняк](#)

Бібліографічний опис:

Ткач Михась / М. Г. Железняк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-887525>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).